

Městský soud v Praze

Slezská 2000/9

120 00 Praha 2-Vinohrady

V Brně dne 15. 12. 2020

Spisová značka: *nepředchází*

Žalobce: XXXXXXXXXXXX

Zastoupen: **Mgr. Davidem Zahumenským**, advokátem se sídlem AK tř. Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

Žalovaný: Vláda, Úřad vlády ČR, nábřeží Edvarda Beneše 4, 118 01 Praha 1

1

ŽALOBA

na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu

s návrhem na vydání předběžného opatření

Elektronicky

Přílohy:

- *Plné moci, výpis z rejstříků ohledně žalobce, listiny dokládající činnost žalobce*
- *Krizová opatření vlády*
- *Dle textu*

Jednatelka a současně společník žalobce k věci sama za sebe na úvod zmiňuje následující:

Kdybych slyšela sama sebe vyprávět tento příběh před rokem, nevěřila bych si ani jedno slovo. Celý svůj život žiji ve své milované rodné zemi svobodně. Svobodně mohu dýchat, žít, studovat, pracovat, podnikat. Nikdo mi neklade odpory a překážky. Ale ten příběh vám musím vyprávět, protože poprvé v životě mám pocit, že moje země mě neslyší, ba co hůř, dělá kroky, které již přímo ohrožují můj život. Ani teď, když píši tento dopis a v hlavě se mi honí tolik myšlenek si sama sobě nemohu věřit, že se to opravdu děje, že to není jen zlý sen, ze kterého se probudím.

Ale postupně. Rozhodla jsem se žalovat stát, protože mě neslyší a já už nemohu čekat. Vím, jaká je tu situace a naprosto ji respektuji, chci i respektovat veškerá nařízení vlády. Celý život se živím poctivě, přiznávám každou tyčinky, kterou ve fitku prodáme, poctivě platí, daně. Protože mi to dává smysl. Dává mi smysl ukrojit z toho, co pracně vydělám a poslat to státu, aby s tím hospodařil, protože do teď jsem věřila. Věřila ve stát a v jeho fungování. Ale nyní? Čemu mám věřit. Jedu autem odpoledne z práce a dozvím se od ministra, že ještě ten den mám zavřít a další den už nemusím chodit. Dozvím se z televize, že je to vlastně jedno, že jsou fitka zavřená, když je tady ten hrozný vir. Bezpochyby je to nezvyklá situace a já ji rozhodně nezlehčuji. Ale umíte si představit, že vám ze dne na den vypadne příjem. Prostě teď. Teď někdo nahoře řekne a dost. Zítra nejdeš do práce a jak se budeš žít, je mi jedno. Víte jak šílená frustrace to je? Podnikatelé znají rizika, vědí, že jeden den může být dobře a další hůř. Počítají s tím, že musí hodně pracovat a čím víc vydělávají tím víc platí. Nejsme obrovská firma, jsme drobní podnikatelé. Nemáme doma osla, z kterého padají peníze. Vše musíme tvrdě vydělat. Ale s tímto nepočítal nikdo. Říkají, že máme mít zásoby. Prosím, kolik matek s malým dítětem má zásobu na dlouhou dobu. To, co jsme měli, jsme už použili v první vlně, kolik si myslíte, že to Fitko vydělává.

Takže abychom si to shrnuli a pokusím se emoce udržet. Ministr mi ten den oznámí, že zavírám, nevím na jak dlouho. Zároveň ale musím dál platit všechny pevné náklady (nájem, energie, účetnictví, systém, splátky, hypotéku a další), ale na to mi nikdo nedá, dostanu 1,5 nájmu, zavřeno je ale stejně mnohem déle. Kde je tam započítáno z čeho žiju a z čeho žije můj syn? Kde se o mě stát postaral? Kde aspoň vyjádřil, že ho to mrzí, že jsem bez práce.

A v poslední řadě. Na jakém podkladu bylo toto rozhodnutí uděláno. Jsme klasické Fitko. Dost prostoru a lidí rozprostření do celého dne. Takže současně je u nás Max 10 lidí na prostor skoro 600 m². Když uvážíme kdo k nám chodí, jedná se o lidi, kteří jsou zdraví. Cvičí, zdravě jí, otužují se, nejsou obézní ani nemocní. O své zdraví pečují. A Tento sektor se zavře jako první? Na základě čeho? Kolik lidí se nakazilo ve fitness centrech? Chci znát přesná čísla a z čeho se vychází. Proč se lidi nemají hýbat a mají radši sedět doma u televize? Opravdu toto více prospěje? Nebo se mačkat v přeplněném supermarketu?

Já potřebuji znát odpovědi. Mám zodpovědnost, za sebe, za byznys, za banku, které musím splácet, za svého syna, kterého musím živit. Potřebuji vědět, že jeden můj hlas, hlas spořádaného občana je slyšet a je brán v potaz. Pokud toto nebude, nikdo už nebude vládu respektovat. Její měnící se. Rozhodnutí, které ten, kdo ho uděluje, sám porušuje.

Prosím řekněte, že je tu stále svoboda a že jsem slyšet.

I. Skutkový stav

[1] Krizovým opatřením přijatým usnesením vlády ze dne 12. října 2020 č. 1021 ode dne 14. října 2020 od 00:00 hod. do dne 3. listopadu 2020 do 23:59 hod vláda mimo jiné zakazuje provoz posiloven a fitness center s výjimkou tělocviku na prvním stupni základního vzdělávání v základních školách a v mateřských školách.

[2] Krizovým opatřením přijatým usnesením vlády ze dne 21. října 2020 č. 1079 ode dne 22. října 2020 od 06:00 hod. do dne 3. listopadu 2020 do 23:59 hod vláda mimo jiné zakazuje provoz posiloven a fitness center s výjimkou tělocviku na prvním stupni základního vzdělávání v základních školách a v mateřských školách,

[3] Krizovým opatřením přijatým usnesením vlády ze dne 26. října 2020 č. 1103 ode dne 28. října 2020 od 00:00 hod. do dne 3. listopadu 2020 do 23:59 vláda mimo jiné zakazuje provoz posiloven a fitness center, s výjimkou tělocviku na prvním stupni základního vzdělávání v základních školách a v mateřských školách.

[4] Krizovým opatřením přijatým usnesením vlády ze dne 30. října 2020 č. 1116 4. listopadu 2020 od 00:00 hod. do dne 20. listopadu 2020 do 23:59 vláda mimo jiné zakazuje provoz posiloven a fitness center, s výjimkou tělocviku na prvním stupni základního vzdělávání v základních školách a v mateřských školách

[5] Krizovým opatřením přijatým usnesením vlády ze dne 16. listopadu 2020 č. 1192 ode dne 18. listopadu 2020 od 00:00 hod. do dne 20. listopadu 2020 do 23:59 hod vláda mimo jiné zakazuje provoz posiloven a fitness center, s výjimkou tělocviku na prvním stupni základního vzdělávání v základních školách a v mateřských školách a s výjimkou sportovní přípravy, kterou provádí osoby v rámci výkonu zaměstnání, výkonu podnikatelské nebo jiné obdobné činnosti jako přípravu pro sportovní akce konané v rámci soutěží organizovaných sportovními svazy, a sportovních akcí, které nejsou v souladu s bodem VI. usnesení vlády ze dne 30. října 2020 č. 1113, vyhlášeného pod č. 444/2020 Sb., zakázány

[6] Krizovým opatřením přijatým usnesením vlády ze dne 20. listopadu 2020 č. 1201 s účinností ode dne 23. listopadu 2020 od 00:00 hod. do dne 12. prosince 2020 vláda mimo jiné zakazuje provoz posiloven a fitness center, s výjimkou sportovní činnosti ve školách či školských zařízeních a vysokých školách, kde to krizová opatření umožňují, a s výjimkou sportovní přípravy, kterou provádí osoby v rámci výkonu zaměstnání, výkonu podnikatelské nebo jiné obdobné činnosti jako přípravu pro sportovní akce konané v rámci soutěží organizovaných sportovními svazy, a sportovních akcí, které nejsou v souladu s bodem VI. usnesení vlády ze dne 20. listopadu 2020 č. 1200, vyhlášeného pod č. 476/2020 Sb., zakázány,

[7] Platnost výše uvedeného krizového opatření byla ukončena ke dni ze dne 3. 12. 2020 krizovým opatřením přijatým dne 30. listopadu 2020 č. 1262. **Ze strany vládních činitelů opakovaně zazněly výzvy k tomu, aby žalobce přijatá opatření dodržoval. Např. takto se do médií vyjádřil premiér Andrej Babiš dne 18. 10. 2020, 21. 10. 2020 a 25. 10. 2020. Ministra zdravotnictví pak např. 30. 10. 2020 nebo 6. 11. 2020.** (viz přiložené zprávy z médií)

[8] Nadále je však činnost žalobce podstatným způsobem omezována, když krizovým opatřením přijatým usnesením vlády ze dne 30. listopadu 2020 č. 1262 je možné provozovat pouze individuální sporty a přítomno v jeden čas může být nejvýše 10 osob, s výjimkou sportovní činnosti ve školách či školských zařízeních a vysokých školách, kde to krizová opatření umožňují. Obdobné omezení obsahují také další přijatá opatření, včetně opatření, které je nyní platné a účinné.

[9] Aktuálně účinné opatření je navíc vnitřně rozporné, když současně je stanoveno:

- ***ve vnitřních prostorech staveb (např. tělocvičny, hřiště, kluziště, kurty, ringy, herny bowlingu nebo kulečnicku, tréninková zařízení, taneční studia, posilovny a fitness centra) je možné provozovat pouze individuální sporty a přítomno v jeden čas může být nejvýše 10 osob, s výjimkou sportovní činnosti ve školách či školských zařízeních a vysokých školách, kde to krizová opatření umožňují,***

a

- ***provoz fitness center je umožněn v jejich vnějších i vnitřních prostorech při dodržování rozestupů minimálně 2 metry mezi osobami; ve vnitřních prostorech může být přítomna maximálně 1 osoba na 15 m vnitřní plochy, a skupinové aktivity lze provozovat maximálně v počtu 10 osob; pro šatny, sprchy a toalety provozovatel nastaví režimová opatření; individuální trénink musí být konán v minimálních odstupech 2 metry, s výjimkou vzdálenosti mezi zákazníkem a trenérem***

[10] Žalobce je společností, která provozuje fitcentrum v provozovně na adrese XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

[11] V důsledku vydávání krizových opatření byla podstatným způsobem omezena možnost podnikání žalobce, který nemohl v období od 14. 10. 2020 do 2. 12. 2020 vůbec provozovat činnost fitcentra.

[12] I následně byla činnost žalobce podstatným způsobem omezena maximálním stanoveným počtem osob (původně s účinností do dne 23. prosince 2020 do 23:59 hod).

[13] **K dalšímu zákazu provozu posiloven a fitness center ale bylo (po opakovaných výhrůžkách členů vlády i jejich poradců) přistoupeno opatřením přijatým usnesením vlády ze dne 14. prosince 2020 č. 1332 s účinností ode dne 18. prosince 2020 od 00:00 hod. do dne 23. prosince 2020 do 23:59 hod. Přitom data z USA ukazují, že neexistuje žádný důkaz o tom, že by fitness centra přispívala k šíření viru.¹ Žalobce se proto dovolává rychlé ochrany ze strany soudu.**

II.

Přípustnost zásahové žaloby ve věci dopadů krizového opatření

[14] Podle § 82 soudního řádu správního se zásahovou žalobou může u soudu domáhat ochrany každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo.

[15] Žalobce je přesvědčen, že shora uvedeným postupem byl a je přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem či donucením žalovaného (dále jen „zásah“), který není rozhodnutím.

[16] V bodě 21 rozsudku ze dne 27. 4. 2017 č. j. 4 As 237/2015-46 NSS judikoval, že **„zásahem“ může být i takové konání správního orgánu, které není konkrétně a individuálně zaměřeno proti adresátu veřejnosprávního působení, ale stačí pokud se projeví v jeho právní sféře.** Podle výkladu NSS tedy postačí pouze to, že „zásah“ či jeho důsledky mají přímý dopad do veřejných subjektivních práv adresáta).

[17] Generální tajemník Rady Evropy poznamenal, že jakákoli nouzová opatření by měla být v souladu s ústavou [...] a podléhat soudnímu přezkumu. (Respecting democracy, rule of law and human rights in the framework of the COVID-19 sanitary crisis - 7 April 2020). Benátská komise zdůraznila ve stanovisku z 16. 4. 2020 (CDL-PI(2020)003) význam soudního přezkumu, pokud jde o vyhlášení a prodloužení nouzového stavu. Ve svém

¹ <https://www.prnewswire.com/news-releases/national-study-confirms-its-safe-to-work-out-at-the-gym-current-data-shows-no-evidence-of-covid-19-spread-in-gyms-301122664.html>

stanovisku CDL-AD(2011)049 Benátská komise zdůrazňuje, že "vládní agentury musí fungovat v rámci zákona a jejich opatření musí podléhat soudnímu přezkumu".

[18] Cílem správního soudnictví je mimo jiné též poskytnout ochranu právům jednotlivců před nezákonným zásahem ze strany veřejné správy. Níže žalobce předkládá důvody pro pasivní legitimaci žalovaného s tím, že podle konstantní judikatury NSS v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (§ 82 a násl. s. ř. s.) je třeba vykládat § 83 s. ř. s. tak, že soud na základě tvrzení žalobce, eventuálně doplněného na výzvu soudu, a s přihlédnutím k dalším informacím, které má soud případně k dispozici, po právní stránce posoudí, kterému správnímu orgánu je s ohledem na tato tvrzení přiřitatelné jednání, jež má být podle žalobce nezákonným zásahem.

[19] Liší-li se tento závěr soudu od projevu vůle žalobce označujícího žalovaného, upozorní soud žalobce na svůj závěr a vyzve jej, aby případně reagoval úpravou označení žalovaného (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, čj. Nad 224/2014-53).

II.1. Přípustnost žaloby ve vztahu k zásahu ze strany žalované vlády

[20] **V bodu 59 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2016 č. j. 4 Ads 85/2015-57 soud vyslovil, že i když nebylo konání správního orgánu (vytvoření pobytových míst pro osoby s poruchou autistického spektra) zaměřeno proti jednotlivým konkrétním stěžovatelům (tedy nešlo o úkon vůči jmenovitě cíleným osobám), tak se jednalo o „zásah“ přímo zaměřený vůči těmto osobám.** Za přímé zaměření „zásahu“ je totiž podle soudu třeba chápat i zaměření vůči širě vymezenému okruhu osob, v daném případě šlo o osoby se zdravotním postižením autistického spektra s pobytem v Jihočeském kraji.

[21] V bodě 21 rozsudku ze dne 27. 4. 2017 č. j. 4 As 237/2015-46 pak NSS judikoval, že „zásahem“ může být i takové konání správního orgánu, které není konkrétně a individuálně zaměřeno proti adresátu veřejnosprávního působení, ale stačí pokud se projeví v jeho právní sféře. Podle výkladu NSS tedy postačí pouze to, že „zásah“ či jeho důsledky mají přímý dopad do veřejných subjektivních práv adresáta. V rozsudku NSS č. j. 2 As 127/2014-32 ze dne 29. 10. 201466 pak NSS konstatoval, že nevydání akčního plánu s přehledem krátkodobých opatření pro oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší může být za určitých podmínek nezákonným „zásahem“.

[22] V návaznosti na tuto judikaturu dovodil Městský soud v Praze rozsudkem sp. zn. 14A 45/2020, že „mohou účinky „jiného právního předpisu“ představovat zásah ve smyslu § 82 soudního řádu správního“. Žalobce na tomto místě odkazuje na pečlivou argumentaci uvedenou v tomto rozsudku ze dne 11. 11. 2020 na tomto místě cituje pouze následující:

31. Městský soud tak se žalovanou souhlasí potud, pokud argumentuje, že není v jeho působnosti přezkoumat in abstracto zákonnost krizového opatření a toto zrušit. Pouze

Ústavnímu soudu náleží pravomoc zrušit jiný právní předpis, je-li v rozporu s ústavním pořádkem nebo zákonem (čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy). Potud je zcela relevantní i výše zmíněná judikatura Nejvyššího správního soudu. **V této věci se však žalobkyně nedomáhá zrušení krizového opatření. Domáhá se konstatování, že účinky jím vyvolané vůči ní představovaly nezákonný zásah. Domáhá se tedy konstatování nezákonnosti důsledků krizového opatření. Tento rozdíl je sice jemný, ale dle městského soudu nakonec zásadní.**

32. Na jednu stranu je zřejmé, že při posuzování takové žaloby **bude muset městský soud hodnotit i zákonnost krizového opatření. To však není na závadu, neboť k tomu zjevně působnost má. Podle čl. 95 odst. 1 Ústavy je soudce při rozhodování vázán pouze zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu. Je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou.** Úvahy, co se týče souladu krizového opatření se zákonem, mezinárodní smlouvou nebo ústavním zákonem tedy městský soud vést může, ba dokonce musí.

33. Je také zřejmé, že prakticky každý právní předpis aspiruje na vyvolání nějakých důsledků. Nelze tedy jednoduše říci, že se na jednu stranu nelze domáhat cestou zásahové žaloby přezkumu zákonnosti jiných právních předpisů, ale je možno domáhat se přezkumu zákonnosti důsledků, které vyvolávají. Tím by byl fakticky setřen rozdíl mezi těmito dvěma druhy žalobních návrhů. Městský soud je tedy toho názoru, že **má-li být umožněn věcný přezkum důsledků jiného právního předpisu na základě zásahové žaloby ve správním soudnictví, je nutno prokázat nějaký bližší vztah mezi žalobcem a tímto právním předpisem, respektive důsledky, které vyvolává.** V tomto ohledu městský soud považuje za inspirativní judikaturu Evropského soudu pro lidská práva.

34. Evropský soud pro lidská práva (dále jen „ESLP“) také nemá podle evropské Úmluvy na ochranu lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) obecně pravomoc přezkoumávat právní předpisy. To mu však nebrání na bázi individuální stížnosti přezkoumat, zda pro konkrétní osobu právní předpis nevyvolává účinky, které by byly v rozporu s Úmluvou. Činí tak v případě zvláštních okolností, pokud stěžovatel je v důsledku samotné existence právního předpisu nucen upustit od určitého chování, které je pro něj běžné a zároveň nelze po něm oprávněně vyžadovat, aby se vystavil nějaké individuální aplikaci práv vůči němu.

35. Tak tomu bylo například v případě Dudgeon proti Spojenému království (rozhodnutí bývalé Evropské komise pro lidská práva ze dne 13. 3. 1980, č. 7525/76), kde se jednalo o zákonný zákaz homosexuálních sexuálních styků. Podle Komise **zákon může sám o sobě představovat porušení práva jednotlivce, pokud jednotlivec je přímo dotčen tímto zákonem i bez nějakého konkrétního aktu aplikace práva.** V daném případě stěžovatel byl takto přímo dotčen, protože je homosexuál, na kterého se zákaz vztahuje (body 85-86 rozhodnutí).

[23] Žalobce je zásadním způsobem dotčen předmětnými krizovými opatřeními na svých právech.

[24] Žalobce si je vědom rozsudku ze dne 19. 10. 2020 sp. zn. 8 As 34/2020, kde Nejvyšší správní soud judikoval: „V popsaném případě půjde z podstaty věci spíše o faktický úkon školy spočívající v neumožnění osobní přítomnosti žáků (lakonicky řečeno v uzavření/neotevření školní budovy), nikoli o správní rozhodnutí „zakazující“ osobní přítomnost. Napadená mimořádná opatření č. I a II vymezují relativně konkrétní zákazové pravidlo chování. K jeho přímé individualizované aplikaci vůči stěžovateli, resp. jejím dětem, však dochází až samotným postupem dané základní školy, jež aplikací mimořádného opatření daný zákaz realizuje v praxi právě uzavřením školy a z toho plynoucím neumožněním osobní přítomnosti na vzdělávání. Zásahem by tak byl úkon základní školy, kterou navštěvují stěžovatelčiny nezletilé děti (srov. výše citovaný bod 27 usnesení ÚS sp. zn. Pl. ÚS 19/20).“

[25] Na rozdíl od nyní projednávané věci ovšem ve věci řešené NSS byl k dispozici právě další správní orgán, který promítl daný zásah konkrétně. Takový orgán ale podle žalobce ve věci nyní namítaného zásahu neexistuje a je tak na místě v souladu se shora citovaným rozsudkem MS v Praze ze dne 11. 11. 2020 připustit žalobu přímo proti zásahu ze strany vlády.

III.

Splnění podmínek řízení

[26] Pokud jde o **pasivní legitimaci**, ust. § 83 s.ř.s. stanoví, že žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah.

[27] Podle § 4 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního soudy ve správním soudnictví rozhodují o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu. Správní orgán je legislativní zkratka definovaná v § 4 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního jako orgán moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

[28] **Vláda** je orgánem moci výkonné (čl. 67 odst. 1 Ústavy). Podle Ústavního soudu vláda v režimu krizového zákona vystupuje a jedná jako orgán krizového řízení (viz § 4 a násl. krizového zákona), což znamená, že je jako orgán veřejné správy oprávněna vydávat rozhodnutí o krizových opatřeních podle § 6 krizového zákona pouze v případě krizové situace (usnesení sp. zn. Pl. ÚS 8/20 ze dne 22. 4. 2020, bod 43). Vláda tedy při přijímání předmětného krizového opatření jednala v oblasti veřejné správy.

[29] **Aktivní legitimace** podle ust. § 82 s.ř.s. svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Určující skutečností pro vyslovení závěru existence aktivní legitimace na straně žalobce je tedy fakt tvrzení přímého zkrácení

na právech zásahem správního orgánu, nikoliv skutečnost, zda k přímému zásahu do práv žalobce skutečně došlo (to je již otázkou pro posouzení žaloby v meritu). Tato podmínka řízení je splněna, neboť takové tvrzení je součástí předmětné žaloby.

[30] Pokud jde o **podmínku včasnosti žaloby**, vyplývající z ust. § 84 odst. 1 s.ř.s., je i tato splněna. Žaloba byla totiž podána ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce o nezákonném zásahu dozvěděl.

IV.

Nezákonnost zásahu ze strany žalovaného

[31] Podle ustálené judikatury správních soudů ochrana podle § 82 a násl. soudního řádu správního je důvodná tehdy, jsou-li kumulativně splněny následující podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. soudního řádu správního poskytnout (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65).

9

IV.1. Podmínka legality zásahu

[32] Žalobce zdůrazňuje, že vyhlášení nouzového stavu automaticky neznamená omezení základních práv a svobod. Naopak výkon některých práv je i v době mimořádných stavů hoden maximální ochrany (typicky svobody projevu), neboť může být prostředkem ochrany před zneužitím mimořádné situace výkonnou mocí. Ostatní práva pak mohou být v nezbytném a přiměřeném rozsahu omezena za účelem dosažení sledovaného cíle, tj. odstranění příčin či následků mimořádné situace.

[33] Takto například Evropský soud pro lidská práva zdůrazňuje, že i v režimu čl. 15 Úmluvy mohou být přijata pouze opatření odpovídající rozsahu přísně vyžadovaným naléhavostí situace (rozsudek ze dne 20. 3. 2018, stížnost č. 13237/17, ve věci *Mehmet Hasan Altan proti Turecku*). **I za mimořádného stavu tedy platí, že omezení základních práv mohou být přijata pouze na základě zákona, za účelem ústavně chráněných hodnot a pouze v nezbytném rozsahu.** Omezení tak musí odpovídat zákonnému rámci danému Ústavou, ústavními zákony a „běžnými“ zákony (viz čl. 4 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Jestliže právní řád vymezuje pravidla jednání v situacích, kdy jsou ohroženy základní podmínky existence státu nebo zdraví jeho obyvatel a je potřeba vytvořit právní podmínky pro návrat systému do původního žádoucího stavu, je nezbytné kodifikovaný mechanismus omezení základních práv a svobod dodržet (viz také rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 14 A 41/2020).

[34] Žalobce předně namítá, že nebyla splněna podmínka zákonnosti. Pokud nebyl platně vyhlášen nouzový stav (vyhlášení bylo nulitní), musí být nulitní také opatření, která jsou podle krizového zákona vydaná.

IV.1.A. Nezákonnost vyhlášení nouzového stavu a z toho vyplývající nezákonnost zásahu do práv žalobce

[35] Ve věci žalobce je situace odlišná od té, kterou soud řešil v rozsudku 14A 45/2020 ze dne 11. 11. 2020. Pokud totiž šlo o vyhlášení nouzového stavu usnesením vlády ze dne 12. března 2020 č. 194 z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru /označovaný jako SARS CoV-2/ na území České republiky, je nutné konstatovat, že v důsledku toho, že o daném onemocnění nebyly známy relevantní informace, mohlo se snad ještě jednat o odůvodnění pro vyhlášení nouzového stavu. To již ale není možné akceptovat dnes, kdy víme, že koronavirus je „jen“ jedním z dalších virových onemocnění.

[36] Podle vyjádření předních českých odborníků, a to jak virologů, tak klinických lékařů, kteří se pohybují v nemocnicích na JIP, jde o nemoc jako je každá jiná. Zde lze poukázat na zásadní důkaz – oficiální prezentaci staženou z webových stránek Ministerstva zdravotnictví ČR. Tato byla prezentována dne 3. 8. 2020 na oficiální tiskové konferenci ministerstva v souvislosti se zveřejněním mapy stupňů pohotovosti. Z prezentace *Nákaza COVID-19 a systém lůžkové péče ČR - prof. MUDr. Vladimír Černý, Ph.D.², FCCM* vyzdvihneme tyto závěry:

- „Počty a průběh COVID-19 u pacientů v ČR nejsou důvodem považovat onemocnění za více „závažné“ než jiná infekční onemocnění, která mohou mít těžký nebo smrtelný průběh ...“
- „Mějme stále na paměti, že na některé nemoci se umírá a nadále i bude a že úmrtí na COVID-19 není známkou selhání péče nebo někoho jiného ...“
- „COVID-19 je nutno vnímat jako další infekční onemocnění, na jehož přítomnost si musíme v našich životech zvyknout a adaptovat ...“

[37] Epidemiolog prof MUDR- Jiří Beran navíc již v září poukázal na to, že **z hlediska smrtnosti je koronavirus plně srovnatelný s běžným respiračním onemocněním a uvedl: "Já se nebojím. Smrtnost klesá. V tuto chvíli je kolem 0,2 desetin procenta".³** Stejná smrtnost vyplývá ostatně z odborného článku publikovaného v časopise WHO (John P A Ioannidis: Infection fatality rate of COVID-19 inferred from seroprevalence data).⁴

² <https://koronavirus.mzcr.cz/wp-content/uploads/2020/08/N%C3%A1kaza-COVID-19-a-syst%C3%A9m-l%C5%AF%C5%BEkov%C3%A9-p%C3%A9%C4%8De-%C4%8CR.pdf>

³ <https://www.e15.cz/domaci/v-cr-je-druha-vlna-epidemie-hospitalizovanych-pribude-uedl-vladni-zmocnenec-prymula-1373218>

⁴ https://www.who.int/bulletin/online_first/BLT.20.265892.pdf

[38] **Z hlediska společnosti a z hlediska toho, jaká ohrožení mohou přijít, jde v případě koronaviru o marginální problém.**

[39] **Z usnesení o vyhlášení nouzového stavu** usnesením **není možné ani seznat, v čem spočívá naplnění zákonných ustanovení (např. v čem je splněna podmínka podle čl. 5 zákona o bezpečnosti (ZOB), podle kterého se musí jednat o pohromu, která ve „značném rozsahu“ ohrožuje životy, zdraví nebo majetkové hodnoty anebo vnitřní pořádek a bezpečnost.** Žalobce namítá, že nebyly splněny podmínky "veřejného ohrožení státní existence" ve smyslu čl. 15 Úmluvy (viz *Lawless v. Irsko* č. 3, 332/57) pro vyhlášení stavu nouze. Tyto nejsou ostatně z usnesení o vyhlášení nouzového stavu vůbec seznatelné.

[40] **Navíc usnesení o vyhlášení nouzového stavu v rozporu s výslovným textem čl. 6 odst. 1 ZOB neobsahuje vymezení, „která práva stanovená ve zvláštním zákoně a v jakém rozsahu se v souladu s Listinou základních práv a svobod omezují a které povinnosti a v jakém rozsahu se ukládají“.**

[41] Jak patrně, **usnesení o vyhlášení nouzového stavu žádné takové „vymezení“ ani cokoliv tomu i jen podobného neobsahuje.** Zde lze poukázat na analýzu z pera advokáta Tomáše Sokola:

„Neříkám, že to je principiálně špatně, naopak, skutečně mohou nastat a také již nastaly situace, kdy není možné svolávat Parlament a vláda musí mít v ruce instrumenty k operativnímu řešení nečekaných situací. To ale nic nemění na tom, že tento instrument dává výkonné moci velice silný mandát pro nejzásadnější zásahy do občanských práv. Z toho důvodu se domnívám, že není možné, aby to, co v tomto usnesení o vyhlášení nouzového stavu má být, tedy vymezení práv, která se omezují, bylo někde jinde, v jiném právním předpise. A to i kdyby k vyhlášení tohoto následujícího právního předpisu měla vláda dostatečnou legitimaci, což, jak budu dovozovat, ani nemá. A i kdyby k vyhlášení tohoto „doplňku“ došlo těsně po vyhlášení usnesení o nouzovém stavu.

Podle mého názoru musí být již v tomto předpise o vyhlášení nouzového stavu jasně deklarováno, jaká práva budou omezena. Tedy například právo shromažďování, právo svobody pohybu, právo nedotknutelnosti osoby a nedotknutelnosti obydlí atd.

To, co pak může následovat v nějakých dalších opatřeních vlády, již je faktická realizace tohoto průlomů do vymezených občanských práv, například karanténními opatřeními, omezením provozu restaurací atd. Současná konstrukce nouzového opatření a navazujících krizových opatření, ovšem obsahuje pouze tuto technickou stránku omezení ústavních práv, nikoliv však jejich předchozí výčet. V tomto se tedy s Janem Wintrem neshodují A zjevně shodný názor jako já má již zmiňovaný komentář ASPI.

Existuje další důvod, proč podle mého názoru nelze absenci vymezení sistovaných práv v usnesení o vyhlášení nouzového stavu zhojit usnesením vlády o krizových opatřeních. Konstrukce průlomů do ústavních práv je postavena na oprávnění vlády, primárně vyhlásit nouzový stav. To se děje podle zmiňovaného zákona o bezpečnosti ČR.

Teprve je-li vyhlášen nouzový stav, může vláda podle jiného právního předpisu, tedy podle zákona č. 240/2000 Sb., krizového zákona (dále také jen „kriz. zák.“) přijímat krizová opatření. Jinak řečeno, pro přijetí krizového opatření spočívajícího například v omezení pohybu osob, je nezbytné, aby před tím existovalo platné a účinné usnesení o nouzovém stavu.⁵

[42] Tyto nedostatky jasně ukazují na absenci legality i legitimacy zásahu do práv žalobce. Žalobce dále poukazuje na to, že nezákonnost vyhlášení nouzového stavu nemohla být zhojena ani jeho prodlužováním. Ostatně ani navazující usnesení vlády či poslanecké sněmovny ohledně nouzového stavu popsané vady nezhojují (a podle žalobce by to ani nebylo možné).

III.1.B. Nezákonnost vyplývající z překročení zákonných mezí pro vydání krizového opatření

[43] Žalobce poukazuje na to, že podle odborné literatury není vláda oprávněna krizovým opatřením plošně uzavřít všechny restaurace. Výslovně to konstatuje odborný **článek Mgr. Jaroslava Kuby „Pravomoci vlády za nouzového stavu“**⁶ ze dne 16.10.2020 publikovaný na stránkách Právního prostoru:

„Právo provozovat podnikatelskou činnost je možné omezit pouze tehdy, pokud by ohrožovala prováděná krizová opatření, nebo narušovala, popřípadě znemožňovala jejich provádění. O krizových opatřeních bude projednáno vzápětí, přičemž je třeba ještě jednou zdůraznit, že skutečně nelze toliko z titulu vyhlášení nouzového stavu jakkoliv omezit podnikání mimo souvislost s realizací konkrétních krizových opatření, jinými slovy v žádném případě plošně (například zákazem maloobchodního prodeje). Práva podnikat se lze obecně domáhat pouze v mezích zákonů, které jeho ústavní zakotvení provádějí, přičemž tyto zákony (například živnostenský zákon, nepřeberné množství zákonů odvětvových regulujících konkrétní oblasti podnikatelské činnosti atd.) ukládají celou řadu povinností, které podnikatel musí plnit, a s jejich porušením spojují rozmanité sankce v nejrůznějších podobách. Při jejich ukládání přitom zásadně platí, že nesmí být pro podnikatele likvidační. Zákaz činnosti jako trest ultima ratio je až na výjimky spojen s tím nejzávažnějším jednáním, kterého se může podnikatel dopustit (zpravidla v trestněprávní rovině), a obdobně jako u svobody pohybu proto není přípustné, aby omezení za nouzového stavu měla ekvivalentní účinek. **Stejně tak není možné tato omezení ukládat ve vztahu k podnikatelským činnostem diskriminačně, neboli mezi nimi činit nedůvodné rozdíly.**

12

⁵ Místopředseda ČAK Tomáš Sokol: O nouzovém stavu a jeho účinnosti. Advokátní deník. Dostupné z <https://advokatnidenik.cz/2020/03/23/mistopredseda-cak-tomas-sokol-o-nouzovem-stavu-a-jeho-ucinnosti/>

⁶ <https://www.pravni prostor.cz/clanky/ustavni-pravo/pravomoci-vlady-za-nouzoveho-stavu>

Krizový zákon také neobsahuje žádná opatření, kterými by bylo možné zakázat muzea, zoologické zahrady či sportoviště bez dalšího, nebo omezit provoz provozovny stravovacích služeb, provoz hudebních klubů, činnost nákupních center apod., ať již zákazem přítomnosti veřejnosti v nich, tedy faktickým zákazem jejich činnosti, či ukládáním nejrůznějších povinností, které musí při svém provozu plnit (kromě své bizarnosti se tyto projevy micromanagementu vyznačují také častou nesrozumitelností a nedostatkem obecnosti). Konstrukce toho druhu, že území postižené krizovou situací se nachází v provozovně stravovacích služeb a jim podobné, **jsou nejen zjevně nesmyslné, ale především hrubým zneužitím práva, jelikož je jejich cílem prostřednictvím zákonem umožněného omezení určitého práva omezit právo jiné, u něž to zákon nedovoluje** (kromě již uvedených např. také právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací, nebo právo přístupu ke kulturnímu bohatství)."

[44] Z uvedené analýzy je zřejmé, že vláda překročila při vydáních předmětných krizových opatření svoji pravomoc a tyto je potřeba považovat za nezákonné, ev. nicotné. S ohledem na to, že k zásahu došlo přímo na základě krizového opatření, je nutno také zásah považovat za nezákonný.

III.1.C. Nezákonnost vyplývající z chybějícího odůvodnění krizového opatření

13

[45] Předmětná krizová opatření jsou vydávána zcela bez odůvodnění pouze s tím, že k jejich vydání dochází zcela bez odůvodnění, pouze s odkazem na vyhlášení nouzového stavu. Takový stav je vzhledem k závažnosti práv, která jsou omezována, v demokratickém právním státě zcela nepřijatelný.

[46] Jak konstatuje ústavní právník Jan Wintr ve svém článku publikovaném v Právu dne 16. 11. 2020: „V demokratickém právním státě má odůvodňování aktů veřejné moci zásadní význam. Jedině z odůvodněného aktu mohou adresáti, veřejnost a nakonec i soudy poznat důvody, které k jeho vydání vedly, a posoudit zákonnost, rozumnost a přiměřenost takového aktu. Proto musejí být správní rozhodnutí i soudní rozsudky odůvodněny, proto **návrh zákona musí mít důvodovou zprávu a návrh nařízení vlády či vyhlášky ministerstva odůvodnění. Odůvodnění a poskytované informace umožňují veřejnou kontrolu vlády.**“⁷

[47] Není možné připustit stav, kdy krizová opatření jsou jako právní předpis *sui generis* přijímána bez toho, aby prošla řádným připomínkovým řízením podle legislativních pravidel vlády a obsahovala odůvodnění nebo důvodovou zprávu, ze které bude logicky vysvětleno, proč je naplněn požadavek **nezbytnosti a proporcionality** daného opatření.

⁷ Jan Wintr: Řádná odůvodnění PES nenahradí, viz příloha, dostupné také z <https://www.wintr.cz/>

[48] S ohledem na absenci jakéhokoli odůvodnění považuje žalobce zásah za zcela nezákonný a svévolný.

III.1.D. Diskriminace žalobce

[49] Žalobce poukazuje na diskriminační nastavení krizových opatření vlády.

Zatímco ze zákazu provozování provozoven byla stanovena výjimka např. pro:

- prodejny tabákových výrobků,
- prodejny zahrádkářských potřeb včetně osiva a sadby,
- květinářství,
- provozovny pro sjednání provádění staveb a jejich odstraňování, projektovou činnost ve výstavbě, geologické práce, zeměměřičství, testování, měření a analýzu ve stavebnictví,
- prodejny textilního materiálu a textilní galanterie,
- provozovny servisu výpočetní a telekomunikační techniky, audio a video přijímačů, spotřební elektroniky, přístrojů a dalších výrobků pro domácnosti,
- provozovny realitního zprostředkování a činnosti účetních poradců, vedení účetnictví, vedení daňové evidence,

14

tak, žalobce svoji provozovnu provozovat nemohl.

[50] Zde je žalobce, v rozporu s čl. 3 odst. 1 Listiny, resp. čl. 14 ve spojení s čl. 8 Úmluvy a ve spojení s čl. 1 Protokolu 1 přímo diskriminován. I z tohoto důvodu je nutno konstatovat nezákonnost zásahu.

[51] Nelze totiž nijak epidemiologicky odůvodnit, aby bylo umožněno podnikání prodejnám tabákových výrobků (když kouření oslabuje imunitu a zdraví a člověk tak snáze podlehné virové nákaze) a nebyla umožněna činnost žalobce, která posiluje kondici lidí a tím je činí odolnějšími proti virové nemoci.

[52] Navíc do provozovny žalobce prakticky nezavítají příslušníci tzv. rizikové skupiny ohrožené onemocněním covid 19. Ti naproti tomu do řady provozoven, které dostaly výjimku, zavítají.

[53] Zde žalobce poukazuje na rozhodnutí rakouského ústavního soudu. Ten v rozhodnutí V 392/2020 prohlásil, že opatření, které zakazovalo vstup do provozoven určených k nákupu zboží a využívání služeb porušovalo zásadu rovnosti. Zmíněné opatření obsahovalo výjimku pro „čerpací stanice a připojené myčky automobilů“. Stěžovatel v dané věci provozuje po celém Rakousku třináct myček automobilů, které nejsou připojeny k čerpacím stanicím. Ústavní soud se ztotožnil s tvrzením daného stěžovatele, že není žádné racionální odůvodnění pro to, aby výjimka byla stanovena pouze pro automyčky

spojené s čerpací stanicí a ne pro jeho myčky, které s čerpací stanicí spojeny nejsou. Tato argumentace je plně použitelná na případ žalobce.

[54] Také žalobce je provozovatelem s provozovnou, kam docházejí zákazníci. Ostatně i provozy továren a kanceláří nebyly zakázány a tak není odůvodněné, proč byla zakázána činnost žalobce. Jaký je zde z hlediska epidemiologického rozdíl?

IV.

Podrobněji k zásahu do práv žalobce a jeho nezákonnosti

[55] Předmětná opatření znemožňují žalobci podnikat a přímo ohrožují jeho další existenci.

[56] Z hlediska interpretačního pak žalobce poukazuje na **rozhodnutí rakouského ústavního soudu V 363/2020, kde ústavní soud prohlásil za protiústavní opatření spolkového ministra zdravotnictví a sociálních věcí, který vydal obecný zákaz vstupu na veřejná místa pouze s několika výjimkami** (např. vstup pouze s lidmi, kteří žijí ve společné domácnosti ve vzdálenosti nejméně 1 metru od ostatních lidí).

[57] Soud rozhodl, že ustanovení oddílů 1, 2, 4 a 6 opatření jsou protiprávní, protože překračují limity uložené odpovědnému spolkovému ministrovi podle oddílu 2 zákona o opatřeních COVID 19. **Nařízení nejen zakazovalo vstup na určitá konkrétně vymezená místa. Výjimky v oddíle 2 vyhlášky nemění skutečnost, že oddíl 1 vyhlášky „je založen na zásadě obecného zákazu výstupu“. Na takový komplexní zákaz se však nevztahuje zákon o opatřeních COVID-19. Tento zákon neposkytuje základ pro vytvoření povinnosti zůstat na konkrétním místě, zejména ve vašem vlastním domě.**

[58] Podobně je potřeba konstatovat, že na základě krizového zákona není možné vydat zákaz maloobchodního prodeje a prodeje a poskytování služeb v provozovnách nebo zákaz přítomnosti veřejnosti v restauracích. To je neústavní a nezákonný postup, který žalobce 1) nadmíru omezuje na jeho právech jako spotřebitele a toho, kdo jako každý člověk těchto prodejen a provozoven využívá.

[59] Žalobce konečně z hlediska zásahu do svých práv i jeho nezákonnosti poukazuje též na přiložený návrh senátorů k Ústavnímu soudu.

- Nepříměřenost zásahu do práv žalobce

[60] Koronavirus SARS-CoV-2 způsobující nemoc COVID-19 (dále též „*nemoc*“) je **nové infekční respirační onemocnění**.

[61] Dle studií z března 2020 v 81% případů nemoc probíhá mírně a nevyžaduje hospitalizaci (domácí léčení), ve 14% se může vyvinout v pneumonii a 5% nakažených

má kritický průběh se selháním orgánů. Těžší průběh nastává u lidí ve vyšším věku a/nebo u pacientů s již trpících tzv. komorbiditami, zejm. kardiovaskulárními onemocněními, diabetes, chronickými onemocněními dýchacího systému, ledvin či jater nebo rakovinou.⁸

[62] Podobně jako u sezónní chřipky probíhá u řady nakažených, odhadem 6% až 41%, asymptomaticky.⁹

[63] **Pro min. 80% „zdravé“ populace tedy nemoc není nebezpečná**, vážnější nebezpečí představuje pro max. 20% „rizikové“ populace, ve vyšším věku a/nebo s komorbiditami. Tito lidé ale do provozovny žalobce prakticky nezavítají. Navíc by bylo méně invazivním zásahem, pokud by bylo zakázáno právě a jen těm, kdo spadají do rizikové populace, aby docházeli do provozovny žalobce. To by ochránilo rizikovou populaci a zároveň bylo ohleduplné k možnosti žalobce podnikat a vůbec ekonomicky „přežít“.

[64] Při absenci očkovací látky a její nedostupnosti v blízké budoucnosti nelze přitom „rizikovou“ populaci ochránit dlouhodobě jinak než vytvořením tzv. **kolektivní imunity**, tj. imunity „zdravé“ populace získané proděláním nemoci či nemoci jí příbuzné.¹⁰ V případě nemoci COVID-19 se práh kolektivní imunity odhaduje v rozmezí **60% až 75%**.¹¹

[65] Zatímco např. opatření spočívající v tom, že by v provozovnách zboží a služeb byly vyhrazené časy pro návštěvy pouze ze strany ohrožených skupin, by bylo alespoň racionální (exekutiva již měla přes půl roku na to, aby zajistila pro ty, kdo do ohrožených skupin spadají, např. zvláštní průkaz podobný průkazů ZTP/ZTPP), opatření, ke kterému se uchýlila vláda, racionální není.

[66] Jakákoli snaha o omezení přirozené imunizace této „zdravé“ části populace nejenže významným způsobem zasahuje do jejích základních práv a svobod a (paradoxně) snižuje její imunitu, ale prodlužuje též ohrožení populace „rizikové“. Jinými slovy, čím dříve dojde k přirozené imunizaci „zdravé“ části populace, tím dříve bude ochráněna populace „riziková“.

⁸ Viz Příspěvatelé Wikipedie. *Covid-19* [Internet]. Wikipedie: Otevřená encyklopedie; 19. 09. 2020, 05:49 UTC [cited 20. 09. 2020]. Dostupné na: <https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Covid-19&oldid=19006731>.

⁹ Viz Wikipedia contributors. *Coronavirus disease 2019* [Internet]. Wikipedia, The Free Encyclopedia; 2020 Sep 19, 09:28 UTC [cited 2020 Sep 20]. Available from: https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Coronavirus_disease_2019&oldid=979189045.

¹⁰ Viz Příspěvatelé Wikipedie. *Imunita (biologie)* [Internet]. Wikipedie: Otevřená encyklopedie; 10. 02. 2020, 16:25 UTC [cited 20. 09. 2020]. Dostupné na: [https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Imunita_\(biologie\)&oldid=18138045](https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Imunita_(biologie)&oldid=18138045).

¹¹ Viz Wikipedia contributors. *Herd immunity* [Internet]. Wikipedia, The Free Encyclopedia; 2020 Sep 17, 00:49 UTC [cited 2020 Sep 20]. Available from: https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Herd_immunity&oldid=978799460.

[67] Žalobce také odkazuje na přiložené sdělení Státního zdravotnického ústavu ze dne 16. 11. 2020 - odpověď na žádost o informace, které potvrzuje srovnatelnou nebezpečnost chřipky a onemocnění covid, když u chřipky uvádí smrtnost asi 0,1% a u covid asi 0,3%. To je podle žalobce zcela srovnatelné (viry chřipky jsou ve statistice pouze obrazem ledovce, tedy pouhou špičkou, protože se testuje zcela zanedbatelně a u mnoha komplikací se na chřipku nepomýšlí. – viz také <https://www.extra.cz/komentar-pravnika-covid-podle-oficialnich-dat-neni-tak-nebezpecny-omezeni-jsou-hloup>

[68] Žalobce konečně poukazuje na to, že nejsou ze zákazu stanoveny ani výjimky pro osoby, které koronavirovou infekci prodělaly a jsou v podobné pozici, jako kdyby již prodělaly očkování proti covid. Navíc podle posledních studií platí, že bezpříznakové osoby infekci šířit nemohou. Není tak vůbec důvody, aby tyto osoby provozovnu žalobce nemohly navštěvovat.¹²

V.

Návrh

[69] Žalobce navrhuje, aby soud rozhodl takto:

- I. **Zásah ze strany žalovaného spočívající ve vydání a vynucování zákazu provozu posiloven a fitness center od 14. 10. 2020 do 2. 12. 2020 byl nezákonný.**
- II. **Žalovanému se zakazuje vynucovat zákaz provozu posiloven a fitness center.**
- III. **Žalovanému se přikazuje ukončit zákaz provozu posiloven a fitness center a umožnit žalobci realizovat výkon svobody podnikání.**
- IV. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

17

VI.

Návrh na vydání předběžného opatření

[70] Žalobce poukazuje na bezprostředně hrozící újmu na jeho straně, když předmětná opatření trvají již od října a je nutno zohlednit, že podobná opatření byla realizována také na jaře 2020.

[71] Žalobce odkazuje na judikaturu NSS, podle které **To, že soudy v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy poskytují primárně ochranu veřejným subjektivním právům navrhovatele (§ 2 s. ř.s.), nevylučuje, aby rozhodnutím o vydání předběžného opatření dle § 38 s. ř. s. poskytly v přímé souvislosti s předmětem řízení i ochranu právu účastníka řízení, které je samo o sobě**

¹² <https://www.aier.org/article/asymptomatic-spread-revisited/?fbclid=IwAR2-uSwzjSRDQ3PSIU70B8OjPupPoV8xTXRay3Cj2Xg7JZQYgid4oqj48PE>

soukromoprávní povahy. (Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2015, čj. 4 As 149/2015-78).

[72] Ostatně také nedávný rozsudek MS v Praze č.j. 14A 45/2020 – 141 konstatuje dokonce ve vztahu ke krizovým opatřením vlády, že

V případě žaloby zápůřčí, kdy by se žalobce domáhal ukončení zásahu, by vyhovující výrok měl za důsledek neúčinnost daného jiného právního předpisu či jeho ustanovení na žalobce.

[73] **Žalobce proto navrhuje, aby soud rozhodl o vydání tohoto předběžného opatření:**

„Žalovanému se zakazuje zcela svými opatřeními znemožňovat provoz provozovny žalobce“

„Žalovanému se přikazuje, aby neprodleně přijal taková opatření, která umožní provoz provozovny žalobce“

Mgr. David Zahumenský, advokát